

[Miljøministeren]

været muligt at tilgodese dem alle. Formålsbestemmelsen i loven er udtryk for et kompromis mellem de landbrugsmæssige og de miljømæssige interesser. Med de regler, som nu er lavet, er disse interesser afvejet over for hinanden, således som det var forudsat.

Finn Jørgensen (KF):

Det er jo § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen om at klassificere og registrere vandløb i forbindelse med den nye vandløbslovs ikrafttræden, der har givet anledning til begge beslutningsforslagene.

Først et par ord om beslutningsforslag nr. B 27, hvor forslagsstillerne ønsker en enkelt sætning i bekendtgørelsen slettet, nemlig sætningen, der fastlægger, at der skal foreligge en »redegørelse for jordbrugets afvandingsbehov, herunder for eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser af forslaget«. Forslagsstillerne ønsker, at det skal udgå, altså udgå af det, der fremlægges og bliver forslag til vandløbsregulativ.

Jeg er meget enig med ministeren i, at man næppe kan forestille sig nogen vandløbsmyndighed, der ved udarbejdelse af vandløbsregulativer eller ændringer deri ikke også vurderer eventuelle afvandingsmæssige konsekvenser, og det er svært at forstå, hvilke fordele i forhold til vandløbsloven og vandløbene der derfor kan opnås ved den ændring, der lægges op til med beslutningsforslaget.

Noget andet er, at man måske nok kan sige, at det af administrative grunde kan være mindre hensigtsmæssigt, at denne helt specielle redegørelse skal fremlægges som et bilag til regulativet. Jeg synes, det er mere interessant at vide, hvilke planer der har ligget som baggrundsmateriale for udarbejdelsen af regulativet. Her tænker jeg på landbrugsplanen, på fredningsplanen og recipientkvalitetsplanen. En sådan redegørelse er et naturligt bilag til regulativet. Jeg må gå ud fra, at selv om man kan læse dette punkt på den måde, at det kun er redegørelsen om afløbsforholdene, der skal vedlægges, så er det også redegørelsen om, hvilke planer der har ligget til grund for udarbejdelsen af regulativet, der skal medtages.

Jeg har også den opfattelse, at vandløbslovens formålsparagraf på ingen måde er anfægtet af den bestemmelse, der ønskes fjer-

net, ligesom den ikke på noget punkt berører vandløbsmyndighedernes ansvar og kompetence.

Vi har i det konservative folkeparti den holdning, at nu må vi se, hvordan det kommer til at virke i praksis, og når erfaringerne er indhentet, kan vi eventuelt, hvis der er behov for det, drøfte spørgsmålet med ministeren i miljø- og planlægningsudvalget. Derfor må vi afvise beslutningsforslag nr. B 27.

Jeg kan stort set om beslutningsforslag nr. B 28 sige det samme. Her lægges op til noget lidt andet, nemlig at man skal genoptage forhandlingerne med de berørte organisationer. Vi har også i den forbindelse den holdning, at det vil være naturligt at se, hvorledes det, der nu er udsendt, kommer til at virke i praksis – vandløbsloven er jo trådt i kraft fra den 1. november i år – og så vurdere, om der er behov for ændringer eller forenklinger. Vi går ud fra, at skulle der vise sig behov herfor, vil det også kunne drøftes med ministeren i miljø- og planlægningsudvalget, og jeg går da også ud fra, at ministeren, hvis der viser sig behov derfor, vil være indstillet på at drøfte det videre med de berørte organisationer.

Med den begrundelse må vi også afvise beslutningsforslag nr. B 28.

Sønderby (V):

Må jeg til indledning sige, at socialdemokratiets beslutningsforslag nr. B 27 ligger på linje med nogle af de andre forslag og nogle af de andre debatter, som samme parti mener at folketinget skal bruge sin tid til.

Forslaget går ud på at pålægge miljøministeren at ændre en bekendtgørelse, således at den bliver i overensstemmelse bl.a. med miljøstyrelsens indstilling. Det er på dette område en ny praksis, ja, en ny politik fra socialdemokratiet, at styrelser nu også skal til at lave cirkulærer, og hvis de ikke får deres vilje, så skal folketinget gribe ind. Ordføreren for forslagsstillerne har ingen steder, ej heller i bemærkningerne til forslaget, betvivlet, at bekendtgørelsen og vejledningen er i overensstemmelse med loven rent juridisk. Jeg håber også, at forslagsstillerne husker debatten og den betænkning, som blev lavet om lov om vandløb. Jeg vil gerne citere fra betænkningen til lovforslag nr. L 58 i 2. samling 1981-82: